

LEGALNE ODTWARZANIE FILMÓW W FIRMACH I INSTYTUCJACH

BROSZURA INFORMACYJNA
MOTION PICTURE LICENSING COMPANY POLSKA

WSTĘP

Przestrzeganie praw autorskich i pokrewnych nie było jak dotąd przedmiotem zainteresowania większości firm i instytucji w Polsce. Konieczność dostosowania prawa do przepisów unijnych, jak również rosnące możliwości kontroli i ścigania naruszeń tych praw spowodowały, że problem stał się bardziej aktualny.

Niniejsza broszura nie jest ofertą handlową. Broszura zawiera informacje skierowane do firm i instytucji posiadających obiekty, na których terenie znajdują się ekrany telewizyjne lub projektory w zestawie z dowolnym urządzeniem (DVD, Blu-Ray, konsola, komputer lub innym) umożliwiającym odtwarzanie filmów i innych utworów audiowizualnych z nośników wideo powszechnie dostępnych na rynku.

Brak rozwiązań licencyjnych w przypadku takich obiektów (lub pojazdów) wiąże się z poważnym ryzykiem naruszeń praw autorskich, ponieważ utwory audiowizualne (takie jak filmy, seriale i koncerty) są chronione prawem. Nawet pojedyncze wyświetlenie filmu bez licencji może skutkować koniecznością poniesienia konsekwencji na gruncie prawa cywilnego (w tym zobowiązaniem do naprawienia szkody), a nawet odpowiedzialnością karną.

Ryzyko jest najczęściej związane z niedostateczną znajomością litery prawa. Dlatego prosimy o uważne zapoznanie się z zawartością broszury oraz przekazanie jej do wiadomości personelowi.

W broszurze znajdują się:

- rozważania dotyczące prawnych aspektów odtwarzania filmów w miejscach publicznych
- omówienie konkretnych przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 roku (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z późn. zm. - zwanej dalej Ustawą) oraz innych istotnych przepisów
- praktyczne porady: Jak nie popaść w konflikt z prawem, jak uzyskać licencję?
- rozwiązania licencyjne MPLC: Parasol Licencyjny®

Niniejsze opracowanie zostało przygotowane pod patronatem merytorycznym kancelarii K&L Gates Jamka sp.k. specjalizującej się w problematyce prawa filmowego.

CZYM JEST FILM?

Film to przede wszystkim utwór chroniony prawem.

Zgodnie z art. 1 Ustawy przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia. Taki przejaw twórczej działalności jest zwany w Ustawie utworem. W szczególności przedmiotem prawa autorskiego są utwory audiowizualne (w tym filmowe).

Według art. 6 Ustawy utworem opublikowanym jest utwór, który za zezwoleniem twórcy (legalnie) został zwielokrotniony i którego egzemplarze zostały udostępnione publicznie.

Filmy dostępne w sklepach i wypożyczalniach są przeznaczone wyłącznie do użytku domowego.

Większość filmów i innych utworów audiowizualnych legalnie wprowadzonych do obrotu na nośnikach wideo, takich jak płyty DVD i Blu-Ray, jest przeznaczona tylko i wyłącznie do osobistego, prywatnego wykorzystania w warunkach domowych. Informacja o zakresie zezwolenia na korzystanie z danego egzemplarza jest umieszczona na tym egzemplarzu lub jego opakowaniu. Należy zapoznawać się z ostrzeżeniami umieszczanymi na egzemplarzach utworów audiowizualnych dotyczącymi naruszenia praw wyłącznych podmiotów uprawnionych z tytułu praw autorskich – ostrzeżenia te dotyczą naruszeń prawa autorskiego w przypadku korzystania z utworu w sposób wykraczający poza zakres przewidziany Ustawą i zezwoleniem uprawnionego podmiotu.

Zgodnie z Ustawą odrębnym polem eksploatacji (tj. sposobem korzystania z utworów) jest tzw. publiczne odtworzenie utworu. Umożliwienie publicznego dostępu do utworu poprzez publiczne odtworzenie wymaga posiadania licencji, czyli zezwolenia podmiotu uprawnionego z tytułu praw autorskich. **Odtworzenie filmów w miejscu publicznym bez licencji jest nielegalne.**

CZYM JEST PUBLICZNY POKAZ (PUBLICZNE ODTWORZENIE / WYŚWIETLENIE) FILMU?

Odtworzeniem utworu jest między innymi jego udostępnienie przy pomocy nośników dźwięku i obrazu, na których utwór został zapisany (art. 6).

Publiczne odtworzenie filmu to, najkrócej rzecz ujmując, każdy pokaz filmu odbywający się poza domem, dla osób pozostających w innych relacjach niż rodzinne więzy.

Publiczne odtwarzanie utworu jest jednym z tzw. pól eksploatacji utworu, za którą autorowi bądź producentowi należy się odpowiednie wynagrodzenie (art. 6).

Filmy jako utwory audiowizualne są przedmiotem praw autorskich. Z reguły prawa autorskie do eksploatacji utworów audiowizualnych służą ich producentom. Zatem publiczne odtwarzanie filmów może się co do zasady odbywać wyłącznie za zgodą producenta (więcej w dziale „Kto w przypadku publicznego odtwarzania filmów udziela licencji?”). Licencje na publiczne korzystanie z filmów są zwykle odpłatne. Wynagrodzenie stanowić ma rekompensatę dla producenta w związku z wysokimi wydatkami poniesionymi na produkcję filmu. Gdyby nie fakt, że producent spodziewa się wynagrodzenia w związku z poniesieniem wydatków na produkcję, nie inwestowałby w stworzenie filmu.

Innymi słowy, jeżeli w salonie, hotelu, sklepie, restauracji czy w autokarze itd.) odtwarzamy filmy, to mamy obowiązek uzyskać zezwolenie producenta (licencję) na takie odtwarzanie a następnie winniśmy (zgodnie z warunkami licencji) rozliczyć się za to z producentem filmu, jego lokalnym dystrybutorem lub Motion Picture Licensing Company Polska, która na terenie Polski reprezentuje zbiorczo setki producentów filmowych (więcej w części „Misja MPLC”).

Wyjątkiem od powyższej zasady jest odtwarzanie filmów dla celów dydaktycznych w szkołach (więcej w dziale „Co to jest dozwolony użytek?”).

KTO POTRZEBUJE LICENCJI?

Licencji potrzebuje każdy kto publicznie odtwarza filmy z nośników wideo przeznaczonych do użytku domowego.

Są to przede wszystkim:

- instytucje kultury (w tym ośrodki kultury, biblioteki, organizatorzy festiwali, galerie, muzea, dyskusyjne kluby filmowe)
- urzędy i instytucje publiczne (w tym urzędy gminne, urzędy miast, starostwa powiatowe, izby celne, urzędy pracy, skarbowe i stanu cywilnego)
- szkoły: w tym uniwersytety (z zastrzeżeniem uwag zawartych w dziale „Co to jest dozwolony Użytek”)
- szkoły językowe, szkoły tańca
- agencje eventowe i firmy szkoleniowe, centra konferencyjne
- służba zdrowia i opieka medyczna (w tym gabinety dentystyczne)
- hotele, sanatoria, obozy i kolonie, pola namiotowe itp.
- lokale gastronomiczne i kluby muzyczne
- centra handlowe, sklepy, salony sprzedaży
- przewoźnicy autokarowi, koleje, linie lotnicze
- przedszkola i inne miejsca opieki nad dziećmi (z zastrzeżeniem uwag zawartych w dziale „Co to jest dozwolony Użytek”)
- korporacje (w tym banki, firmy telekomunikacyjne)
- kluby sportowe, fitness i spa
- salony fryzjerskie i salony piękności
- organizacje religijne i grupy wyznaniowe
- organizacje pożytku publicznego: stowarzyszenia, fundacje
- zakłady karne

JAKIE SĄ KONSEKWENCJE NIELEGALNEGO PUBLICZNEGO ODTWARZANIA FILMÓW?

Jeśli eksploatacja filmu odbywa się bez uzyskania zgody producenta, czyli bez licencji, dochodzi do naruszenia autorskich praw majątkowych, co skutkuje możliwością skierowania wobec naruszcyciela roszczeń cywilnoprawnych przewidzianych Ustawą. Naruszenie autorskich praw majątkowych jest ponadto zagrożone sankcjami karnymi.

Art. 116 Ustawy stanowi, że umyślne korzystanie z utworu bez uprawnienia lub wbrew jego warunkom podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub karze pozbawienia wolności do lat 2. Karze pozbawienia wolności do lat 3 podlega ten, którego działalność miała na celu osiągnięcie korzyści majątkowej. Jeszcze większe zagrożenie ustalono dla osób, które z naruszeń praw autorskich uczyniły sobie stałe źródło dochodu oraz dla osób, które organizują lub kierują działalnością polegającą na naruszaniu praw autorskich (kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat). Nawet nieumyślne naruszenie praw autorskich może skutkować odpowiedzialnością karną.

Prawo przewiduje również odpowiedzialność podmiotów zbiorowych (osób prawnych i innych jednostek) za czyny zabronione pod groźbą kary, w tym za naruszenie praw autorskich. Podmioty takie mogą być pociągnięte do odpowiedzialności za czyny sprzeczne z prawem popełnione przez osoby fizyczne działające w imieniu lub w interesie tego podmiotu, jeżeli takie zachowanie osoby fizycznej mogło przynieść podmiotowi zbiorowemu korzyść, choćby niemajątkową.

- Sąd może orzec wobec podmiotu zbiorowego karę pieniężną w wysokości od 1.000 zł do 5.000.000 zł (maksymalnie 3% procent przychodu osiągniętego w danym roku obrotowym).
- Prawo przewiduje również m.in. możliwość orzeczenia zakazu korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi.
- Sąd może również orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości. Orzeczenie kary przewidzianej w przepisach dotyczących odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary nie wyłącza odpowiedzialności cywilnej (odszkodowawczej).
- Podmiot, którego prawa zostały naruszone, zgodnie z art. 79 Ustawy, może zażądać od osoby/podmiotu, która naruszyła autorskie prawa majątkowe między innymi: zaniechania naruszenia, usunięcia skutków naruszenia, wydania uzyskanych korzyści oraz naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych lub poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione – trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. Roszczeń z tytułu naruszenia praw autorskich pokrzywdzony może dochodzić w postępowaniu karnym, ale może też wystąpić na drogę cywilną.

PRZYKŁADY NIELEGALNEGO WYKORZYSTANIA FILMÓW W FIRMACH I KORPORACJACH

Do takich naruszeń może dochodzić w związku z działaniami pracowników, działaniami kierowanymi do dzieci pracowników lub do klientów oraz np. do pracowników ochrony.

Najczęściej:

- w salonie sprzedaży – tzw. „Ambient use”
- w kąciaku dla dzieci tzw. „kids corners”
- w poczekalni
- w trakcie prezentacji marketingowych
- podczas konferencji handlowych
- w czasie szkoleń
- w ramach imprez integracyjnych
- w pomieszczeniach socjalnych
- podczas zajęć w przykładowych przedszkolach i klubach fitness
- podczas specjalnych okazji (Boże Narodzenie, Dzień Dziecka, Halloween, Walentynki)

CO TO JEST DOZWOLONY UŻYTEK?

Dozwolony użytek: w prawie własności intelektualnej – ograniczenie monopolu podmiotu uprawnionego z tytułu praw autorskich polegające na zezwoleniu na korzystanie, bez konieczności uzyskiwania jego zgody, z już rozpowszechnionego utworu pod ściśle określonymi warunkami i w ściśle określonych sytuacjach.

Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych zawiera zamknięty katalog sytuacji, w których może dojść do takiego korzystania bez zgody twórcy. W praktyce najbardziej znanymi postaciami dozwolonego użytku są tzw. **użytek osobisty (prywatny)** oraz **prawo cytatu**. Jedną z form dozwolonego użytku jest również wykorzystanie utworów w dydaktyce potocznie nazywane **wyjątkiem edukacyjnym**, o czym szerzej mowa poniżej.

Użytek osobisty (prywatny) - art. 23 ust. 1 Ustawy stanowi, że „bez zezwolenia twórcy wolno nieodpłatnie korzystać z już rozpowszechnionego utworu w zakresie własnego użytku osobistego”. Kolejny ustęp stanowi, że „zakres własnego użytku osobistego obejmuje korzystanie z pojedynczych egzemplarzy utworów przez krąg osób pozostających w związku osobistym, w szczególności pokrewieństwa, powinowactwa lub stosunku towarzyskiego.” Trudno zatem mówić, aby publiczne odtworzenie filmu mogło się mieścić w ramach tego wyjątku. Aby wyjątek ten mógł mieć zastosowanie należy mieć bowiem do czynienia z kręgiem osób pozostających w „związku osobistym”.

Wyjątek edukacyjny (czyli dozwolony użytek wykraczający poza zakres osobisty) - art. 27 Ustawy stanowi, że „instytucje naukowe i oświatowe mogą, w celach dydaktycznych lub prowadzenia własnych badań, korzystać z rozpowszechnionych utworów w oryginale i w tłumaczeniu oraz sporządzać w tym celu egzemplarze fragmentów rozpowszechnionego utworu”, za co uprawnionym z tytułu praw autorskich nie będzie należne wynagrodzenie. Jeżeli jednak cele edukacyjne miałyby być realizowane poprzez odtwarzanie filmów, wówczas element ten (jako sposób osiągania celów kształcenia) powinien zostać uwzględniony w ścisły sposób w programie nauczania zatwierdzonym przez dyrektora szkoły.

Wszelkie przypadki odtwarzania filmów nieujęte w programie nauczania nie będą spełniały wymogu realizowania celów dydaktycznych, o którym mowa w art. 27 Ustawy. Tym samym odtwarzanie filmów nieobjęte programem nauczania nie będzie mogło się odbywać w ramach dozwolonego użytku bez wynagrodzenia dla podmiotów praw do tego filmu.

W szczególności odtwarzanie filmów dla rozrywki uczniów w świetlicach i bibliotekach odbywać się powinno wyłącznie po uzyskaniu zgody podmiotu praw autorskich w formie stosownej umowy licencyjnej. Nie ulega wątpliwości, że takie odtwarzanie pozbawione jest cech działalności dydaktycznej i jako takie nie może stanowić o powołaniu się przez placówkę oświatową prowadzącą świetlicę czy bibliotekę na art. 27 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

NIESŁUSZNE PRZEKONANIA O DOZWOLONYM UŻYTKU

- Odtwarzamy filmy sporadycznie dla kilku dzieciaków uczęszczających do świetlicy lub biorących udział w imprezach dla dzieci pracowników, dlatego na to wyświetlanie nie jest potrzebna zgoda podmiotu praw do filmu
Licencja jest niezbędna bez względu na ilość uczestników pokazu.
- Mamy sprzęt, ale rzadko go ktoś z pracowników używa
Nawet pojedyncze odtworzenie filmu bez licencji stanowi naruszenie prawa.
- Dopóki nie pobieram opłat, nie łamię prawa
Licencja jest niezbędna bez względu na to czy pobieramy opłaty za oglądanie czy nie. Pobierając opłaty za bilety wstępu musimy uzyskać licencję komercyjną, nie pobierając – niekomercyjną.
- Uczę kogoś czegoś więc nie potrzebuję licencji
Wyjątek edukacyjny jest ściśle określony w prawie. Dotyczy jedynie instytucji naukowych oraz oświatowych i tylko określonych przypadków.
- Odtwarzam legalnie bo odtwarzam z Youtube
Często chronione prawem utwory zamieszczone w całości na Youtube trafiły tam nielegalnie. Tym bardziej nie ma mowy o zgodzie podmiotu, któremu przysługują prawa autorskie na publiczne odtworzenie takiej nielegalnie udostępnionej treści.
- Mam filmy na nośnikach wideo z licencją na publiczne wyświetlanie
Nie ma nośników z taką licencją. Kupno lub wypożyczenie nośnika z filmem nie idzie w parze z uzyskaniem licencji na jego odtworzenie w publicznym miejscu. Nośniki z licencją do wypożyczenia również są nośnikami przeznaczonymi tylko i wyłącznie do użytku domowego.

KTO W PRZYPADKU PUBLICZNEGO ODTWARZANIA FILMÓW UDZIELA LICENCJI?

Autorskie prawa majątkowe przysługują twórcy utworu.

Według art. 17 Ustawy twórca przysługuje wyłączne prawo do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu.

W przypadku utworów audiowizualnych jakimi są filmy autorskie prawa majątkowe przysługują ich producentom.

Art. 70. Ustawy przyznaje szczególny status producentowi utworu audiowizualnego ustanawiając domniemanie, że nabywa on na mocy umowy o stworzenie utworu, który ma być wykorzystany w utworze audiowizualnym lub umowy o wykorzystanie w utworze audiowizualnym już istniejącego utworu (na przykład scenariusza lub muzyki), wyłączne prawa majątkowe do eksploatacji takiego utworu w ramach utworu audiowizualnego jako całości. Podobnie jest w przypadku umowy o współdziałanie artysty wykonawcy (np. aktora) w realizacji utworu audiowizualnego.

W okresie od premiery kinowej filmu do momentu wydania go na płytach DVD i Blu-Ray licencji na publiczny pokaz z taśmy filmowej może udzielić producent lub kinowy dystrybutor. Od czasu wydania filmu, na nośnikach video powszechnie dostępnych na rynku licencję na publiczne pokazy z tych nośników można również uzyskać od dystrybutora Home Video (pod warunkiem, że posiada stosowne prawa) lub od Motion Picture Licensing Company.

MPLC reprezentuje ponad 500 producentów filmowych. Żadna inna organizacja nie jest uprawniona do występowania w imieniu tych producentów w zakresie licencjonowania publicznego odtwarzania. Opłaty pobierane przez ZAiKS nie stanowią wynagrodzenia dla producenta i ich uiszczanie nie stanowi o legalności publicznej eksploatacji filmu (o czym szerzej poniżej).

DODATKOWE WYNAGRODZENIE DLA WSPÓŁTWÓRCÓW I ARTYSTÓW WYKONAWCÓW

Zgodnie z brzmieniem art. 70 ust. 2 Ustawy współtwórcom utworu audiowizualnego oraz artystom wykonawcom przysługuje prawo do dodatkowego wynagrodzenia z tytułu jego eksploatacji na różnych polach, w tym z tytułu jego publicznego odtwarzania. Ten sam artykuł w ustępie 3 wskazuje, że stosowne wynagrodzenie wypłacane jest za pośrednictwem właściwej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub pokrewnymi. Taką instytucją jest na przykład ZAiKS.

W przypadku filmów tak zwana licencja niewyłączna, jakiej udziela ZAiKS, jest jedynie środkiem realizacji uprawnienia do dodatkowego wynagrodzenia na rzecz współtwórców utworów zawartych w filmie i wykonawców. W praktyce oznacza to, że opłata na rzecz ZAiKSu nie powoduje, że utwór jest wykorzystywany legalnie. Prawa producenta pozostają odrębną kwestią. Należy pamiętać, że z reguły to wyłącznie producent jest uprawniony do tego, aby zezwalać na korzystanie z utworu audiowizualnego jako takiego i jemu należne jest wynagrodzenie za udzielenie takiej zgody.

© 2009 Twentieth Century Fox Film Corporation. All Rights Reserved.

© 2011 Walt Disney Pictures. All Rights Reserved.

MISJA MPLC

MPLC jest międzynarodową organizacją o ponad 25-cioletniej tradycji, działającą na 5 kontynentach w 22 krajach. Motion Picture Licensing Company Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentuje na terenie Polski podmioty uprawnione do utworów audiowizualnych, jakimi są zagraniczni producenci filmów. MPLC posiada legitymację do reprezentowania zagranicznych producentów filmowych na mocy umowy zawartej z Motion Picture Licensing Company International Ltd.

We współpracy z kancelarią prawną K&L Gates działamy na rzecz respektowania praw autorskich i walki z piractwem. Bierzymy udział w kampaniach informacyjnych i uświadamiających. Naszym klientom oferujemy pomoc w zakresie zrozumienia przepisów Ustawy.

Naszym celem jest z jednej strony zapewnienie producentom należnego wynagrodzenia za ich utwory, z drugiej zaś zachęcanie, poprzez dostarczanie prostych, niedrogich i nieskomplikowanych rozwiązań licencyjnych, do legalnego publicznego wykorzystywania utworów audiowizualnych. Z połączenia tych dwóch, przy wspólnym wysiłku Motion Picture Licensing Corporation i największych wytwórni filmowych, narodził się pomysł Parasola Licencyjnego® (więcej w dziale „Rodzaje licencji na publiczne odtwarzanie”).

DLACZEGO WARTO DZIAŁAĆ LEGALNIE?

• Etyka

Warto działać zgodnie z prawem, ale warto mieć również czyste sumienie. Wykorzystanie filmu bez zgody twórcy stanowi nic innego jak kradzież własności intelektualnej.

• Ryzyko

Nie można mieć pełnej kontroli nad wszystkimi podwładnymi jednostkami i pracownikami. Posiadanie Parasola Licencyjnego® redukuje do minimum ryzyko narażenia na kary związane z naruszeniem praw autorskich i pokrewnych oraz na odpowiedzialność odszkodowawczą.

• Wizerunek

Nie warto ryzykować dobrego imienia firmy / instytucji w oczach klientów lub personelu.

• Koszty

Obecnie rozwiązania licencyjne są uzależnione od skali działalności co oznacza, że są ekonomiczne i dostosowane do możliwości licencjobiorcy.

• Parasol Licencyjny®

Jedna opłata, jedna licencja Parasol Licencyjny® i nielimitowany dostęp do dziesiątek tysięcy filmów.

© 2011 Walt Disney Pictures. All Rights Reserved.

© 2010 Twentieth Century Fox Film Corporation. All Rights Reserved.

RODZAJE LICENCJI NA PUBLICZNE ODTWARZANIE?

Licencje umożliwiające publiczne odtwarzanie filmów dzielą się, ze względu na charakter pokazów, na komercyjne i niekomercyjne.

LICENCJA KOMERCYJNA – korzystają z niej głównie kina i organizatorzy festiwalu. Licencja umożliwia pobieranie opłat za bilety. Licencji może udzielić kinowy dystrybutor filmu na wyświetlanie z kopii kinowej, a na odtwarzanie z płyty DVD/Blu-Ray producent, jego lokalny dystrybutor Home Video (jeżeli posiada stosowne prawa) lub firma MPLC reprezentująca na tym polu 3 producentów filmowych (20th Century Fox, Miramax, MGM).

LICENCJA NIEKOMERCYJNA – korzystają z niej firmy i instytucje dla których odtwarzanie filmów nie jest główną działalnością. Umożliwia organizację pokazów na mniejszą skalę niż w kinach, bez możliwości pobierania opłat za bilety. Licencja może być udzielona na tytuły, które zostały już wydane na nośnikach video powszechnie dostępnych na rynku, a więc około 4-6 miesięcy po premierze kinowej. Licencji udziela producent filmu lub lokalny dystrybutor Home Video (jeśli posiada stosowne prawa) lub MPLC reprezentująca na tym polu ponad 950 producentów filmowych i telewizyjnych.

Większość licencji jest udzielana na pojedynczy pokaz konkretnego tytułu filmu. Takie licencje są nazywane licencjami TBT (title by title). Wyjątek na polskim rynku stanowi Parasol Licencyjny[®] MPLC, który jest licencją udzielaną na okres czasu.

PARASOL LICENCYJNY[®] – licencja niekomercyjna. Korzystają z niej między innymi domy kultury, biblioteki, szkoły i przedszkola, DKF-y, kościoły i organizacje religijne, służba zdrowia, sklepy i centra handlowe, centra konferencyjne, firmy szkoleniowe, firmy transportowe, hotele, lokale gastronomiczne, fitness kluby i wiele innych podmiotów. Występuje w dwóch wariantach: jako licencja roczna lub licencja eventowa (ograniczona ramami eventu). Licencja umożliwia nieograniczone bezpłatne publiczne odtwarzanie dowolnych tytułów z repertuaru ponad 950 producentów filmowych i telewizyjnych. Opłata ryczałtowa ustalana jest w zależności od charakteru działalności i skali przedsięwzięcia. Licencji na terenie Polski udziela tylko i wyłącznie MPLC.

JAK UZYSKAĆ LICENCJĘ?

Aby uzyskać zgodę na publiczne odtwarzanie filmów skontaktuj się z nami bezpośrednio lub wypełnij poniższy formularz zgłoszeniowy.

Formularz zgłoszeniowy

Aby uzyskać informację o wysokości opłaty licencyjnej prosimy o kontakt z MPLC pod numerem telefonu 22 314 69 96.

Następnie wypełnij poniższy formularz zgłoszeniowy i po prostu odeślij go do nas faksem na numer 22 646 91 05.

Nazwa firmy

Nazwa firmy c.d.

Osoba kontaktowa

Stanowisko

Osoba uprawniona do podpisania umowy licencyjnej

Adres

Miasto

Kod

E-mail

Telefon

Ilość i typ lokalizacji

Ilość i typ lokalizacji c.d.

Data rozpoczęcia korzystania z Licencji

NIP

Opłata za licencję (bez VAT)

(Zwróć się do MPLC z pytaniem o konkretną kwotę)

Niniejszym zwracam się o wydanie Licencji MPLC i oświadczam, że zapoznałem się z warunkami umieszczonymi na tej ulotce. Proszę o przesłanie umowy.

Podpis

MPLC[®]
Motion Picture Licensing Company

Motion Picture Licensing Company
Polska Sp. z o.o.
ul. Chocimska 12/9
00-791 Warszawa

email: info@mplc.pl
www.mplc.pl

tel. +48 22 314 69 96
tel. +48 22 314 69 97
fax: +48 22 646 91 05
KRS 0000321415
NIP 521-35-06-996
REGON 141618080

Kancelaria prawna K&L Gates

Prawnicy kancelarii prawnej K&L Gates od wielu lat świadczą pomoc prawną w zakresie prawa własności intelektualnej, w tym również w odniesieniu do zwalczania piractwa. Prawnicy reprezentują podmioty, którym przysługują prawa własności intelektualnej, w tym między innymi prawa do utworów audiowizualnych, w postępowaniach sądowych, zarówno karnych, jak i cywilnych. Kancelaria prowadzi również szkolenia z zakresu ochrony praw własności intelektualnej. Prawnicy warszawskiego biura K&L Gates zajmują się zarówno prawami autorskimi, jak i prawami pokrewnymi powstałymi w związku ze stworzeniem utworów audiowizualnych. Wieloletnia praktyka w tym zakresie zapewnia bazę doświadczeń i wiedzy konieczną w odniesieniu do obsługi prawnej zgodnej z prawem korzystania z własności intelektualnej, takiej jak filmy.